

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Triapostolatus Septemtrionis

Caesar, Philipp

Coloniæ Agrippinæ, 1642

11. Qualiter ad Imperatorem reuersi sint, & ipse cum consensu
Episcoporum vltra Albiam Episcopalem Sedem constituerit, ad quam
Sanctum Ansgarium consecrari fecit : & quòd ad eandem sedem Cellam ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-43650

terent. Itaque Serui Dei videntes sibi ea quæ optauerant prosperè successisse. populis ibi cōstitutis verbum salutis annunciare cœperunt. Plures quoque erant, qui eorum Legationi fauebant, & doctrinam Domini libenter audiebant. Multi etiam apud eos captiui habebantur Christiani, qui gaudebant iam tandem se diuinis ministerijs posse participari. Probaturumque est ita omnia veraciter constare, sicuti Missi eorum Serenissimo Cæsari innotuerunt: & nonnulli gratiam Baptismi deuotè expectabant. Inter quos etiam Præfæctus vici ipsius & consiliarius Regis admodum illi amabilis, Herigarius nomine, sacri Baptismatis donum suscepit, atque in fide Catholica firmissimus extitit. Ipse namque non multò post in hæreditate sua Ecclesiam fabricauit, & in Dei seruitio semetipsum religiosissimè exercuit. Cuius viri diuersa extant præclara insignia, & eius inuictæ fidei multa probantur indicia; quæ in sequentibus euidentius exponemus.

*Herigarius
in Suedia
credidit &
baptizatur.*

CAPVT XI.

Qualiter ad Imperatorem reuersi sint, & ipse cum consensu Episcoporum ultra Albiam Episcopalem Sedem constituerit, ad quam S. Ansgarium consecrari fecit; & quòd ad eandem Sedem Cellam Thurholt vocatam subiugauerit.

Peracto itaque apud eos altero dimidio anno,

anno, præfati Serui Dei cum certo sua Legationis experimento, & cum literis Regiâ manu more ipsorum deformatis, ad Serenissimū reuersi sunt Augustum. Qui honorificè & cum maxima pietatis beniuolentia suscepit, narrauerunt quanta Dominus secum egerit, & quod ostium fidei in illis partibus ad uocationem Gentium patefactum fuerit. Hoc itaque deuotissimus audiens Imperator, immenso lætificabatur gaudio, pariterque recolens, quæ iam olim apud Danos circa Dei cultum concepta fuerant, & laudes ac gratias Dei omnipotenti referens, ardore fidei succensus, quærere cœpit, quomodo in partibus Aquilonis, in fine uidelicet Imperij sui Sedem constituere posset Episcopalem, vnde congruum esset Episcopo ibi consistenti, causâ prædicationis illas frequentius adire partes, & vnde etiam omnes illæ barbaræ nationes facilius vberiusque capere valerent diuini mysterij Sacramenta. Cùm itaque pro huiusmodi sollicitudine curâ vigilanti instaret, quibusdam fidelibus suis referentibus ei innotuit, quòd quando gloriosæ memoriæ pater suus Karolus Augustus omnem Saxoniam ferro perdomitam & iugo Christi subditam per Episcopatus diuisit, vltimam partem ipsius Prouinciæ quæ erat in Aquilone ultra Albiâ, nemini Episcoporum tuendam commisit, sed ad hoc reseruare decreuit, vt ibi Archi-Episcopalem constitueret Sedem, ex qua Domini

Amalharius.

*Heridag
primus praedicator
trans Albim.*

*Hamburgi
Sedes Archiepiscopalis.*

gratia tribuente etiam successio fidei Christianae in exteris proficeret nationes. Qua de re primitiuam & ibi Ecclesiam, per quendam Episcopum Galliae, Amalharium nomine, consecrari fecit. Postea ipsam parochiam cuidam Presbytero, Heridag nomine, specialiter gubernandam commisit, nec omnino voluit, ut vicini Episcopi aliquid potestatis super eum locum haberent. Quem etiam Presbyterum consecrari disposuerat Episcopum, sed velocior eius de hac luce transitus, hoc ne fieret, impediuit. Post obitum itaque tantae memoriae Augusti, filio eius supradicto videlicet Imperatore HLudouico, in sede Regni eius collocato, suggerentibus quibusdam partem illam Prouinciae, quae ultra Albiam erat, in duo diuisit, & duobus vicinis Episcopis interim commendauit. Non enim satis attendit patris sui super hoc constitutionem, aut certe omnimodis ignorauit. Ista uero facta occasione, qua iam fides Christi in partibus Danorum atque Sueonum per gratiam Dei fructificare coeperat, cognito patris sui voto, ne quid eius studij imperfectum remaneret, una cum consensu Episcoporum ac plurimo Synodi Conuentu, in praefata ultimam Saxoniae regione, trans Albiam in ciuitate Hammaburg Sedem constituit Archiepiscopalem cui subiaceret uniuersa Nordalbingorum Ecclesia, & ad quam pertineret omnium regionum Aquilonalium potestas, ad consti-

constituendos Episcopos, siue Presbyteros,
in illas partes pro Christi nomine destinados.

Ad hanc ergo Sedem Dominum & Patrem *Consecratio*
nostrum Sanctissimum Ansgarium prædictus *S. Ansgarij*
Imperator solemniter consecrari fecit Archi-*in Archi-E-*
Episcopum per manus Drogonis Metensis *piscopum.*

Præfulis, & summæ sanctæque Palatinæ di- *præceptum*
gnitatis tunc Archi-Capellarij, astantibus *Imperato-*
Archi-Episcopis Ebone Rhemensi, Hetti Tre- *rium exat*
uerensi, & Otgario Mogotiacensi, vnâ cum *infra in Ap-*
plurimis alijs in conuentu Imperij Præfulibus *pendice.*

congregatis, assistentibus quoque & consen-
tientibus ac pariter consecrantibus Helin-
gaudo & Willerico Episcopis, à quibus
iam prædictas illius Parochiæ partes com-
mendatas receperat. Et quia Diæcesis illa
periculosus fuerat locis constituta, ne pro-
pter barbarorum imminentem sæuitiam ali-
quo modo deperiret, & quia omnimodis
parua erat, quandam Cellam in Gallia Thur-
holt vocatam, ad eandem Sedem perpetuò
seruituram, eius Legationi tradidit.

Cella, est
Monasteri-
um.

CAPVT XII.

Qualiter Roman directus auctoritate Papa Gregorij
IV. Pallium suscepit, & Legationem ad partes om-
nium Septentrionalium & Orientalium
Nationum.

FT vt hæc omnia perpetuum suæ stabili-
tatis retinerent vigorem, eum honora-
biliter ad Sedem direxit Apostolicam, & per